

Απουσίες από την Εθνική ομάδα Ανδρών.

Σε συνέχεια προηγούμενης αναφοράς μου σχετικά με τις απουσίες των αθλητών Φράγκου & Παπαγγελόπουλου από εκδηλώσεις της Εθνικής ομάδας Ανδρών το καλοκαίρι 2014 θα ήθελα να διατυπώσω γραπτά και αναλυτικά τη θέση μου.

Στο πλαίσιο της σημερινής λειτουργίας των εθνικών ομάδων Ανδρών υπάρχουν τρία επίπεδα άρνησης της παρουσίας για έναν αθλητή:

A. Η άρνηση συμμετοχής πριν από την έναρξη προετοιμασίας της ομάδας.

Από την αρχή της συνεργασίας μου με την Ομοσπονδία τέθηκε ως βασική αρχή η εθελοντική συμμετοχή των αθλητών στην Εθνική ομάδα. Στο διάστημα αυτό υπήρξαν περιπτώσεις αθλητών που στην αρχική προσέγγιση που τους έγινε δήλωσαν αδυναμία να συμμετάσχουν για προσωπικούς, οικογενειακούς ή άλλους λόγους. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις υπήρξε κατανόηση από την πλευρά μου, τα αιτήματα μη συμμετοχής και συνεπακόλουθα μη κλήσης έγιναν αποδεκτά και κάλυψα όσο μπορούσα τους αθλητές σε περιπτώσεις ερωτήσεων ή και σχολίων από τα ΜΜΕ.

B. Περιπτώσεις τραυματισμών.

Σε όλα τα περιστατικά ακολουθήθηκε απόλυτα η γνωμάτευση του ιατρικού επιτελείου της Ομοσπονδίας (ιατρός κ. Τσούκας, φυσικοθεραπευτής κ Παπαγεωργίου) είτε για την αποχή από τη προπόνηση είτε την επανένταξη των αθλητών. Σε αυτή τη κατηγορία εντάσσεται η περίπτωση Ανδρέα Φράγκου, όπου παρά τη σύσταση του ιατρού για επιστροφή και σταδιακή επανένταξη στις προπονήσεις αυτό δεν έγινε. Είναι σαφές ότι σε περιπτώσεις τραυματισμών και αποθεραπείας πρέπει να υπάρχει ιδιαίτερη ευαισθησία (για τον αθλητή το σώμα του είναι πηγή εισοδήματος) αλλά και εξέταση της κάθε υπόθεσης σε προσωπικό επίπεδο, γιατί δεν αντιμετωπίζουν όλοι οι αθλητές τη διαδικασία αποθεραπείας και επανένταξης στην αγωνιστική δραστηριότητα με τον ίδιο τρόπο. Σε αυτή τη

περίπτωση η αναγνώριση από τον αθλητή του λανθασμένου χειρισμού της υπόθεσης και η διαβεβαίωση ότι σε πιθανή μελλοντική κλήση θα είναι στη διάθεση της Εθνικής ομάδας είναι ικανοποιητικά βήματα σε πορεία που αφενός θα δίνει το μήνυμα ότι είμαστε ευαισθητοποιημένοι σε πιθανά προβλήματα και αφετέρου ότι είμαστε έτοιμοι να διαφυλάξουμε το κύρος της Εθνικής ομάδας από πιθανή κατάχρηση και εκμετάλλευση της ευαισθησίας μας.

Γ. Περιπτώσεις αποχωρήσεων εντός της αγωνιστικής περιόδου.

Τέτοιου είδους αποχωρήσεις μπορούν να γίνονται:

- Μόνο για πολύ σοβαρό λόγο,
- Μόνο με τη σύμφωνη γνώμη προπονητή,
- Αν υπάρχει δυνατότητα αντικατάστασης του αθλητή.

Σε αυτή τη κατηγορία εντάσσεται η περίπτωση Παπαγγελόπουλου. Κλήθηκε αρχικά στο Β προπονητικό γκρουπ της Εθνικής Ανδρών, εξυπηρετήθηκε ως διεθνής αθλητής στη στρατιωτική του θητεία, αγωνίστηκε στην Εθνική Ανδρών στη Euroleague. Αρχικά εκδήλωσε διάθεση αποχώρησης στις 26/6/2014 γιατί δεν ήταν ικανοποιημένος από το χρόνο συμμετοχής του. Μετά από μια εβδομάδα (1/7/2014) ανακοίνωσε ότι θέλει να αποχωρήσει, προφασιζόμενος προσωπικό θέμα (πρόβλημα υγείας σε συγγενικό του πρόσωπο, -θείο του-). Τον προέτρεψα να πάρει άδεια για λίγες ημέρες και να επιστρέψει, παρόλα αυτά αποχώρησε από τη προετοιμασία της ομάδας. Θέλω να σημειώσω, πως του επεσήμανα ότι δεν μπορούσε να αντικατασταθεί από άλλο αθλητή γιατί είχε λήξει το χρονικό όριο για δηλώσεις επιπλέον αθλητών (αν επιτρεπόταν το παράβολο συμμετοχής ήταν 1300 ευρώ). Εντούτοις με την αποχώρησή του η ομάδα υποχρεώθηκε σε διάστημα σχεδόν ενός μήνα (1- 27 Ιουλίου 2014) να πραγματοποιήσει 6 επίσημους αγώνες και 20 προπονήσεις με 3 κεντρικούς.

Ένα τέτοιο περιστατικό αν περάσει χωρίς ουσιαστικές συνέπειες θα καταργήσει την άτυπη ιεραρχία μίας ομάδας και θα φέρει τους προπονητές χωρίς καμιά απολύτως εξουσία για τη διαχείριση μιας ομάδας. Θα παραμένουν στην ομάδα μόνο οι αθλητές που θα είναι ικανοποιημένοι από την αγωνιστική τους

συμμετοχή. Όποιος αθλητής δεν ικανοποιείται από την αγωνιστική συμμετοχή του ή από την προσδοκώμενη αγωνιστική συμμετοχή του θα μπορεί να αποχωρεί προφασισζόμενος κάποιο υπαρκτό ή όχι πρόβλημα. Με αυτή τον τρόπο θα φτάσουμε από την εθελοντική συμμετοχή στην ανά περίπτωση (a la carte) συμμετοχή. Ο αθλητής που αποδέχεται πρόσκληση σε μία Εθνική ομάδα πρέπει να έχει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτή την αποδοχή. Εκτιμώ ότι σε κάθε τέτοιου είδους άρνησης υποχρεώσεων από αθλητή, η απολογία με πιθανή έκφραση λύπης και μελλοντικής διαθεσιμότητας για τη εθνική ομάδα δεν είναι αρκετή.

Για περαιτέρω παράθεση των απόψεων μου στο συγκεκριμένο θέμα παραμένω στη διάθεσή σας.

Ο ομοσπονδιακός προπονητής Εθνικών ομάδων Ανδρών

Σωτήρης Δρίκος